

dé går ikke på Hundslund Skole

Vi skal lave en skole, hvor mobning ikke kan trives. Til det brug udarbejder lærerne på denne skole blandt andet lister over mulige mobbere og ofre, de har logbøger om hver enkelt elev, dagbøger, de har mange samtaler med elever og forældre, venskabsklasser og de har skemafrige uger

Jeg er ansat på en 7-klasset skole i Odder Kommune, hvor vi har brugt tid på at tale om mobning, ligesom vi har brugt tid på at tale om F-2000, eleven i centrum, den nye arbejdstidsaftale og meget andet.

I de lyse øjeblikke prøver vi i ledelsen at finde ud, hvor temaerne og ideerne kommer fra, ovenfra eller nedefra. I kommunen tales der meget om ejerskab til den pædagogiske udvikling. Det betyder, at man skal have engagement og energi til at løse opgaven. Og den energi udløses nu engang bedst ved egne ideer og ikke ved tvangsarbejde.

Snakken om mobning er kommet fra os selv, altså nedefra, hvor vi i øjeblikket får en masse andre ting dikteret ovenfra. Ting der blot skal gøres. Men ting, der ikke kan klares, hvis ikke eleverne er trygge ved hinanden.

Vores pointe er, at vi skal lave en skole, hvor mobning ikke kan trives og ikke er nødvendig for at hævde sig – hvor eleverne kender hinanden så godt, at mobning er unaturligt. Vi har for længst erkendt, at lærerrollen er meget andet end undervisning og at vi sammen med elever og forældre skal skabe rammerne for en god skole. Når det er på plads kommer undervisning/læring som en naturlig udvikling.

Det er ikke udseendet

For at kunne beskrive vores arbejde med mobning, har jeg prøvet at systematisere tingene lidt, i tre dele: vores erfaringer, vores handlinger her og nu, vores fremtidsplaner.

Vores erfaringer fortæller os, at det ikke er anderledes udseende, der mobbes. Det er ikke klassens tykke dreng, pigen i det „forkerte“ tøj eller ham fra grisefarmen. Ej heller drengen fra udlandet. Det er børn med en svag personlighed, med lidt selvværd, de nærtagende. Fysiske attituder, kropssproget og mimik er andre årsager.

Mobberne er, set med vores øjne, også sårbare børn og unge, som blot dækker over usikkerheden ved at påtage sig en „rolle“, så ingen opdager manglen på selvværd og sikkerhed. Får i ulveham. Det gør meget mere synligt ondt på offeret, men mobberen har altså også brug for hjælp og vejledning.

En liste over mulige mobbere og ofre

M.h.t. vores handlinger og fremtidsplaner har vi i indeværende år gjort forskellige tiltag for at analysere skolens situation i forbindelse med mobning:

Vi har brugt en pædagogisk dag på at gennemgå alle børn, som vi regnede med kunne tilhøre eller komme til at tilhøre en af de to grupper, mobber eller offer. Vi noterede med navns nævnelse eleverne, og vi vil så på næste års pædagogiske dag gennemgå listen for at se, om vores observationer har været rigtige eller forkerte. Det flytter selvfølgelig ikke umiddelbart noget at tale om det, men selvfølgelig beror samtalerne på årets indsats.

Det deprimerende kommer, når en elev på mobberlisten virkelig folder sig ud. Eller at et muligt offer, nævnt et halvt år før på et møde, nu mobbes. Så er vi ikke dygtige nok. Derfor regner vi

med, at denne procedure skal gentages over en årrække, så vi lærer at forebygge, ikke bare på skoleniveau, men også omkring det enkelte barn.

Status i klassens sociale liv er et fast punkt på vores samtaler med elever og forældre, i alt mindst 3 gange årligt. Det kunne være i 1. klasse: Hvem leger du med? Hvem leger du ikke med og hvorfor? I 7. klasse handler det mere om klikker, venindegrupper, og den slags emner. I de mindre klasser laver vi også aftaler med forældrene om legeaftaler efter skoletid eller i weekenden for at få børn ind i en gruppe eller adskille et par magtsyge børn, der mobber andre.

Vi følger hurtigt op pr. telefon, samtaler på skolen eller i hjemmet. At invitere syv af klassens ni piger til fødselsdag lader vi ikke gå upåttalt hen. Der er selvfølgelig en grænse for, hvad vi kan blande os i som skole, men vi er opmærksomme, også på ting uden for skolen. I et lille samfund er dagliglivet for børn trods alt trods alt udsprunget i skolehverdagen.

Vi har haft foredrag om mobning, hvor de omliggende skoler og børnehaver var inviteret. Foredraget var arrangeret i samarbejde med SSP og den tværfaglige sundhedsgruppe på skolen.

Af Niels Pytlich,
lærer og viceinspektør på Hundslund Skole

Artiklen har været bragt i Liv i skolen - tidsskriftet om lærernes hverdag og det gode arbejde i skolen. Dansk pædagogisk Forum.